

ஸ்ரீ :
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம :

நம்பெருமாள் விஜயம்

(ஸத்யம் ஸத்யம் புந: ஸத்யம் யதிராஜோ ஜகத்குரு:)

(மலர்-397)

Jul (1) / 2023

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்
'ஸ்ரீ அஹோயில தாஸன்' க.ஸ்ரீதரன்

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:
திருவே தஞ்சம்
திருவரங்களே தஞ்சம்
தஞ்சமடைந்த நம் ராமானுஜன் திருவடிகளே தஞ்சம்

கைப்பொருள்கள் முன்னமே கைக்கொண்டார் காவிரி நீர்
செய்ப்புரள ஓடும் திருவரங்கச் செல்வனார்
எப்பொருட்கும் நின்று ஆர்க்கும் எய்தாது நான் மறையின்
சொற்பொருளாய் நின்றார் என் மெய்ப்பொருளும் கொண்டாரே.

காவேரி வர்த்ததாம் காலே காலே வர்ஷது வாஸவ:
ஸ்ரீரங்கநாதோ ஜயது ஸ்ரீரங்கஸ்ரீச்ச வர்த்ததாம்

ஸத்யம் ஸத்யம் புந: ஸத்யம் யதிராஜோ ஜகத்குரு:

உட்பொதிவு

1. லக்ஷ்மீ தந்திரம் 3
2. ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம் 4
3. அர்த்த பஞ்சகம்.....5
4. திருவாய்மொழி (ஈடு வ்யாக்யானம்).....8
5. ஸ்தோத்ர ரத்னம் (பெரியவாச்சான்பிள்ளை வ்யாக்யானம்).....12

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீபாஞ்சராத்திர ஆகம நூலான

லக்ஷ்மீ தந்திரம்

(பகுதி – 217)

76. ஷட் தாரா ஆதிதேவ: அத வ்யோமவாந் கேவல: அத ஸ:

ராமவாந் தமநச்சாத ஸித்தேப்ய: அத ததோ நம:

77. மந்த்ர: அயம் இதி ஸித்தாநாம் பகவத்பாவிதாத்மநாம்

சேஷத்ரேசாத்யாதி ஸித்தாந்தாந் வித்நநிர்மதநக்ஷமாந்

பொருள் - அடுத்து ஆறு முறை ப்ரணவம், அதன் பின்னர் எங்கும் வ்யாபித்துள்ள பிந்து (புள்ளி), ஆதிதேவனைக் குறிக்கும் “ஆ” என்பதுடன் பிந்து இணைந்து, அதன் பின்னர் மீண்டும் “ஆ”, தொடர்ந்து “த”, அதன் பின்னர் “ஸித்தேப்யோ நம:”. இது பகவானை ஆத்மாவாகக் கொண்டு பூஜிப்பதாகும் (“ஓம் ஓம் ஓம் ஓம் ஓம் ஓம் ஆம் ஆதிஸித்தேப்யோ நம:”).

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீகமலவல்லி நாச்சியார் திருவடிகளே சரணம்

... தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீவேதாந்த மஹாதேசிகள் அருளிச் செய்த

ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்

(பகுதி – 83)

[சிஷ்யன் பணிவுடன்] பகவானே! தங்களுடைய ஆசிகள் எப்போதும் பலன் அளிப்பவையாகவே உள்ளன. தங்களுடைய க்ருபையால் என்னுடைய விருப்பங்கள் அனைத்தும் நிறைவேறின. உங்களுடைய அனுமதியின் பேரில் நான் ஒரு கேள்வி கேட்க விரும்புகிறேன். அதற்கான பதிலானது கேட்கக்கூடியதாக இருந்தால், நான் கேட்கவேண்டும்.

[குரு] தகுந்த முறைப்படி அணுகும் ஒரு நல்ல சிஷ்யனுக்கு உபதேசிக்கப்படக் கூடாது என ஏதும் உள்ளதோ?

தூப்புல்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்வாமி பிள்ளைலோகாசார்யர் அருளிச் செய்த

அர்த்த பஞ்சகம்

(பகுதி - 1)

வ்யாக்யானம் - ஸம்ஸாரியான சேதநனுக்குத் தத்வஜ்ஞாநம் பிறந்து உஜ்ஜீவிக்கும்போது, அர்த்தபஞ்சக ஜ்ஞாநம் உண்டாக வேணும். அர்த்தபஞ்சக ஜ்ஞாநமாவது (1) ஸ்வஸ்வரூப, (2) பரஸ்வரூப, (3) புருஷார்த்த ஸ்வரூப, (4) உபாய ஸ்வரூப, (5) விரோதி ஸ்வரூபங்களை உள்ளபடி அறிகை. இவற்றில் ஓரொரு விஷயந்தான் அஞ்சுபடிப் பட்டிருக்கும்.

விளக்கம் - ஸாரத்தில் உள்ள ஒரு சேதநனுக்குத் தனது ஆத்மா குறித்தும், சரீரம் குறித்தும், ஸர்வேச்வரணைக் குறித்தும் ஞானம் ஏற்பட்டு பிழைத்து இருக்கும்போது, அர்த்தபஞ்சகம் குறித்த ஞானம் ஏற்படவேண்டும். அர்த்தபஞ்சக ஞானமானது தனது ஸ்வரூபத்தை குறித்த ஞானம் பரமாத்மா, ஸ்வஸ்வரூபம் குறித்த ஞானம் புருஷார், புருஷார்த்த குறித்த ஞானம், தத்வமான மோக்ஷத்தை அடையும்படிச் செய்யவல்ல உபாயம் குறித்த ஞானம் மற்றும் அத்தகைய புருஷார்த்தத்திற்குத் தடையாக உள்ளவை குறித்த ஞானம் ஆகும் என்பவை ஆகும்; இவற்றைக் குறித்து உள்ளது உள்ளபடி அறிதல் ஆகும். இவற்றில் உள்ள ஓவ்வொன்றும் ஐந்து விதங்களாக உள்ளன

வ்யாக்யானம் - (1) ஸ்வஸ்வரூபம் என்கிறது - ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை; ஆத்ம ஸ்வரூபந்தான் நித்யர், முக்தர், பத்தர், கேவலர், முமுக்ஷுக்களென்று ஐந்து. (2) பரஸ்வரூபம் என்கிறது - ஈச்வர ஸ்வரூபத்தை; ஈச்வர ஸ்வரூபந்தான் பரத்வம், வ்யூஹம், விபவம், அந்தர்யாமித்வம், அர்ச்சாவதாரமென்று ஐந்து. (3) புருஷார்த்த ஸ்வரூபம் என்கிறது - புருஷனாலே அர்த்திக்கப்படுமது புருஷார்த்தம். அந்தப் புருஷார்த்தந்தான் தர்ம, அர்த்த, காம, ஆத்மாநுபவ, பகவதநுபவமென்று ஐந்து. (4) உபாய ஸ்வரூபமென்கிறது - கர்ம, ஜ்ஞாந, பக்தி, ப்ரபத்தி, ஆசார்யாபிமாநமென்று ஐந்து. (5) விரோதி ஸ்வரூபமென்கிறது - ஸ்வரூப விரோதி, பரத்வ விரோதி, புருஷார்த்த விரோதி, உபாய விரோதி, ப்ராப்தி விரோதியென்று ஐந்து.

விளக்கம் – (1) ஸ்வஸ்வரூபம் குறித்த ஞானம் என்பது, ஆத்ம ஸ்வரூபத்தைக் குறித்த ஞானம் ஆகும். இத்தகைய ஆத்ம ஸ்வரூபமானது நித்யர்கள், முக்தர்கள், ஸம்ஸாரத்தில் பந்தப்படுத்தப்பட்ட பத்தர்கள், ஆத்மாவை மட்டுமே விரும்பும் கேவலர்கள் மற்றும் முமுக்ஷுக்கள் என்பதாகும். (2) பரஸ்வரூபம் என்பது ஈச்வரனுடைய ஸ்வரூபம் ஆகும். அத்தகைய ஸ்வரூபமானது பரம், வ்யூஹம், விபவம், அந்தர்யாமி மற்றும் அர்ச்சை என்று ஐந்தாக உள்ளது. (3) புருஷார்த்த ஸ்வரூபம் என்பது என்ன? புருஷனால் வேண்டப்படுவது புருஷார்த்தம் ஆகிறது. அத்தகைய புருஷார்த்தமானது தர்மம், அர்த்தம், காமம், ஆத்ம அனுபவம் மற்றும் மோக்ஷமான பகவத் அனுபவம் என்று ஐந்தாக உள்ளது. (4) உபாய ஸ்வரூபம் என்பது கர்மம், ஞானம், பக்தி, ப்ரபத்தி மற்றும் ஆசார்யனிடம் கொண்டுள்ள அபிமானம் என்று ஐந்தாக உள்ளது. (5) விரோதி ஸ்வரூபம் என்பது ஆத்ம ஸ்வரூப விரோதி, ப்ராப்த ஸ்வரூப விரோதி, புருஷார்த்த விரோதி, உபாய விரோதி, அடையப்படும் இலக்கான பகவானை அடைவதைத் தடுக்கும் விரோதி என்று ஐந்தாக உள்ளது.

வ்யாக்யானம் - இவற்றில் நித்யராவார் ஒருநாளும் ஸம்ஸார ஸம்பந்தமாகிற அவத்யமின்றிக்கே நிரவத்யராய், பகவதநுபவாநுகூல்யைக போகராய், “வானிளவரசு வைகுந்தக்குட்டன் வாசுதேவன்” என்கிற ஸ்ரீவைகுண்டநாதனுக்கு “விண்ணாட்டவர் மூதுவர்” என்கிறபடியே பட்டங்கட்டுகைக்கு உரியரம்படி மூப்பரான மந்த்ரிகளாய், ஈச்வர நியோகாத் ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரங்களைப் பண்ணவும் சக்தராய், பர வ்யூஹாதி ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் தொடர்ந்தடிமை செய்யக்கடவராய், “கோயில்கொள் தெய்வங்களான” ஸேநைமுதலியார் தொடக்கமான அமரர்கள்.

விளக்கம் - இவர்களில் நித்யர்கள் என்பவர்கள், எந்த ஒரு காலத்திலும் ஸம்ஸார ஸம்பந்தம் என்பதான தாழ்வு இன்றி, எப்போதும் தாழ்வு அற்றவர்களாக, பகவத் அனுபவம் என்பதை அடைந்தவராக, பகவானுக்கு ஏற்றபடி உள்ளவராக, அத்தகைய நிலையை மட்டுமே தங்களுக்கு இன்பமாகக் கொண்டவராக உள்ளவர் ஆவர். இவர்கள், பெரியாழ்வார் திருமொழி (3-6-3) – வானிளவரசு வைகுந்தக்குட்டன் வாசுதேவன் – என்னும் ஸ்ரீவைகுண்டநாதனுடைய, திருவிருத்தம் (2) – “விண்ணாட்டவர் மூதுவர் - என்பதற்கு ஏற்ப பட்டம்

அளிப்பதற்கு உரியவர்கள் என்று கூறலாம்படியான மந்திரிகளாக உள்ளவர் ஆவர். ஈச்வரனுடைய கட்டளைகளுக்கு ஏற்ப ஸ்ருஷ்டி மற்றும் ஸம்ஹாரம் ஆகியவற்றைச் செய்வதற்கான சக்தி கொண்டவர்களாக உள்ளார்கள். பகவானுடைய அனைத்து நிலைகளிலும், அவனைத் தொடர்ந்து சென்று, அவனுக்குக் கைங்கர்யம் செய்தபடி உள்ளனர். திருவாய்மொழி (8-6-5) - கோயில்கொள் தெய்வங்கள் - என்பதற்கு ஏற்ப உள்ள ஸேனை முதலியார் தொடக்கமாக உள்ளவர்கள் ஆவர்.

வ்யாக்யானம் - முக்தராவார் பகவத் ப்ரஸாதத்தாலே, ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தால் வந்த க்லேச மலங்களெல்லாம் கழிந்து, பகவத் ஸ்வரூப ரூப குண விபவங்களை அநுபவித்து, அவ்வநுபவ ஜநித ப்ரீதி உள்ளடங்காமையாலே வாயாரப் புகழ்ந்து, “மீட்சியின்றி வைகுந்தமாநகர”த்திலே களித்து ஆநந்திக்கிற முனிவர்கள்.

விளக்கம் - இவர்களில் முக்தர்கள் என்பவர்கள், சரீர சம்பந்தம் காரணமாக வந்த துன்பங்கள் மற்றும் தோஷங்கள் அனைத்தும் பகவானுடைய க்ருபையின் விளைவால், நீங்கப் பெறுகிறார்கள். பகவானுடைய ஸ்வரூபம், ரூபம், குணம், விபவம் ஆகிய அனைத்தையும் அநுபவித்தபடி உள்ளனர். இப்படியாகப் பகவானை அநுபவித்த காரணத்தால் ஏற்பட்ட ப்ரீதியானது தங்களுக்குள் அடங்காமல் உள்ளதால், அவனை வாயாரப் புகழ்ந்தபடி உள்ளனர். திருவாய்மொழி (4-10-11) – மீட்சி இன்றி வைகுந்த மாநகர் – என்பதான ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே ஆனந்தம் அடைந்து களிக்கும் முனிவர்கள் ஆவர்.

ஸ்வாமி பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:
ப்ரபந்நஜந கூடஸ்தரான ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் அருளிச் செய்த

திருவாய்மொழி

இதற்கு ஸ்வாமி வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளை அருளிச் செய்த
முப்பத்தாறாயிரப்படி என்னும் ஈடு வ்யாக்யானம்
மூலமும், எளிய தமிழ்நடையும்
(பகுதி – 362)

5-4-2 ஆவி காப்பார் இனியார் ஆழ்கடல் மண் விண் மூடி
மாவிகாரமாய் ஓர்வல்லிரவாய் நீண்டதால்
காவிசேர்வண்ணன் என் கண்ணனும் வாரானால்
பாவியேன் நெஞ்சமே! நீயும் பாங்கல்லையே

பொருள் - ஆழ்ந்த கடலையும், பூமியையும், ஆகாசத்தையும் மூடியபடி, அத்துடன் நிற்காமல் அனைத்து லோகங்களையும் பரவி நிற்கும்படியாக மிகப் பெரிய மாற்றத்தைக் கொண்டு, பல ஆதித்யர்களாலும் வேறுபடுத்த இயலாதபடி, ஒப்பற்ற வலிமையுடன் கூடியதாக, இருள் நிறைந்த இரவுப்பொழுதானது நீண்டது; நீலோத்பல மலர் போன்ற திருமேனி நிறம் கொண்டவனும், அந்த நிறமானது எனக்கு ஏற்கும்படியாக உள்ளவனும் ஆகிய க்ருஷ்ணனும் வரவில்லை. பாபத்தை உடையவளான எனது நெஞ்சமே! அவனைப் போன்றே நீயும் எனக்கு ஏற்றபடியாக இருப்பதில்லை. என்னைக் காக்க வேண்டிய அவனும், எனக்கு துணையாக உள்ள நீயும் எனக்கு உதவி செய்யாதபோது, எனது உயிரை இனிக் காப்பாற்ற யார் உள்ளனர்?

அவதாரிகை - இத்தசையில் க்ருஷ்ணனும் வருகிறிலன்; என்னோட்டை ஸம்பந்தத்தாலே, அவனைப்போலே நெஞ்சே! நீயும் பாங்கன்றிக்கே யொழிந்தாயென்கிறாள்.

விளக்கம் - “இப்படிப்பட்ட நிலையில் க்ருஷ்ணனும் வருவதில்லை. எனது நெஞ்சமே! என்னிடம் நீ கொண்டுள்ள ஸம்பந்தம் காரணமாக, நீயும் அவனைப் போன்று பொருத்தம் இன்றி அகன்றாய்”, என்கிறாள்.

வ்யாக்யானம் - (ஆவிகாப்பாரினியார்) உதவுமவன் உதவிற்றிலன், நெஞ்சம் பாங்கன்றிக்கே ஒழிந்தது, இனி ரசஷகரார், “கண்ணனும் வாரான் நெஞ்சமே! நீயும் பாங்கல்லை ஆவிகாப்பாரினியார்”. (ஆழ்கடல் இத்யாதி) வ்யாபக பதார்த்தங்களை வ்யாப்யங்களிலே ஒன்று மறைத்தது. அபரிச்சேத்யமான கடல், எல்லாப் பதார்த்தங்களுக்கும் இடங் கொடுக்கக் கடவ பூமி, அதுக்கும் அவகாச ப்ரதாநம் பண்ணும் ஆகாயம், இவற்றையடைய மறைத்தது. (மாவிகாரமாய்) பின்னையும் அவ்வளவில் பர்யவஸிப்பதாயிருக்கிறதில்லை, மஹாவிகாரத்தையுடைத்தாய், நித்ய விபூதியையும் கணிசிக்கிறாப்போலேயிராநின்றது. வைச்வரூப்யங்காட்டின ஸர்வசக்தி செய்வதெல்லாம் செய்யாநின்றது.

விளக்கம் - (ஆவி காப்பார் இனி யார்) - உதவி செய்பவனும் உதவி செய்யவில்லை. எனது நெஞ்சமும் என்னிடம் பொருத்தம் இன்றி அகன்றது. இனி என்னை காப்பாற்றுபவர்கள் யார் உள்ளனர்? “கண்ணனும் வாரான் நெஞ்சமே! நீயும் பாங்கல்லை ஆவிகாப்பாரினியார்” என்று படிக்கவேண்டும். (ஆழ்கடல் இத்யாதி) அனைத்திற்கும் காரணப்பொருளாக உள்ள பஞ்சபூதங்களை, இருளானது, கார்யப்பொருள்களில் கொண்டு சென்று மறைத்தது. எல்லையற்றுள்ள கடல், அனைத்து பொருள்களுக்கும் இடம் கொடுக்கின்ற பூமி, இப்படிப்பட்ட பூமிக்கும் இடம் கொடுக்கின்ற ஆகாசம், இவற்றை முற்றிலுமாக மறைத்தது. (மாவிகாரமாய்) – அதன் பின்னரும், அந்த அளவில் நின்றுவிடாமல் இருளானது என்ன செய்கிறது என்றால், மிகுந்த மாற்றங்களை அடைவதாக, நித்ய விபூதியான பரமபதத்தையும் கூட மறைப்பதாக உள்ளது. விச்வரூபம் காண்பித்த ஸர்வேச்வரன் செய்யாதவற்றையும் கூட இருளானது செய்தபடி உள்ளது.

வ்யாக்யானம் - (ஓர்வல்லிரவாய்) ராத்ரிக்கும் இருளுக்கும் வாசி புத்தி பண்ணியிராமையால், இருளை ராத்ரியென்கிறாள். (ஓர்வல்லிரவாய்) திருவாழியையிட்டுத் துண்டித்து உதவவரிலும் வரவொண்ணாதபடி செறிந்திருக்கை. (நீண்டதால்) ஒரு முடிவு காணவொண்ணாது. (காவிசேர்வண்ணன்) “புல்லேந்தீவர பத்ராபம்” என்கிற நிறத்தையுடையவன். இருளோடு ஒரு கோவையான நிறம், “இருளன்ன மாமேனி”யிறே. கறுப்பு உடுத்து வருவாரோபாதி வரலாங்கிடீர்.

விளக்கம் - (ஓர் வல் இரவாய்) - இரவு மற்றும் இருள் ஆகிய இரண்டிற்கும் வேற்றுமை உள்ளதை அறியாதபடி தடுமாறுவதால், இருளை “இரவுப்பொழுது” என்று கூறுகிறாள். (ஓர் வல் இரவாய்) - தனது சக்கரத்தை விடுத்து அந்த இரவுப்பொழுதைத் துண்டிக்க முயன்றாலும், இவ்விதம் செய்யவிடாதபடி அடர்ந்து இருத்தல். (நீண்டதால்) - ஓர் முடிவைக் காண இயலாதபடி உள்ளது. (காவிசேர் வண்ணன்) - ஸ்ரீவிபு. (5-3-8) - புல்லேந்தீவர பத்ராபம் - நன்கு மலர்ந்த கருநெய்தல் இதழ் போன்ற நிறம் கொண்டவன் - என்பதாக உள்ள திருமேனி கொண்டவன். இருளுடைய நிறத்திற்குச் சேரும்விதமாக உள்ள நிறம். பெரிய திருவந்தாதி (26) - இருள் அன்ன மாமேனி - என்று அல்லவோ கூறப்பட்டது? நகர சோதனை செய்வதற்காக அரசர்கள் மாறுவேடம் பூண்டு வருவார்கள், அது போன்று வரலாம் அல்லவோ?

வ்யாக்யானம் - (என் கண்ணன்) கம்ஸன் காவலாக வைத்த துஷ்ப்ரக்ருதிகள் கண்படாதபடி, இருளிலே வந்து உதவினவன். “நள்ளிருட்கண் வந்தவெந்தை பெருமானா”ரிறே. (வாரானால்) தாமஸ ப்ரக்ருதிகளை நிரஸிக்கவருமவன், தமஸ்ஸு தன்னையே நிரஸிக்க வந்தாலாகாதோ? வந்தானாகில் அப்போதே விடியுமே இவளுக்கு, “பகற் கண்டேன் நாரணனைக் கண்டே”னிறே. (பாவியேன் நெஞ்சமே) உனக்கும் அவனோடொத்த ப்ராப்தியேயிறே. அவன் உதவும் ஸ்வபாவனல்லாமையன்றே உதவாவிட்டது, என்னோட்டை ஸம்பந்தமிறே. என் மார்விலேயணைக்கையிறே அவன் உதவாதொழிகிறது, அது உனக்குமொக்குமிறே.

விளக்கம் - (என் கண்ணன்) - கம்ஸன் காவலுக்கு வைத்த தீயவர்கள் கண்களில் படாமல் வந்து உதவியவன். திருவாய்மொழி (5-4-2) - நள்ளிருட்கண் வந்தவெந்தை எம்பெருமானார் - என்பதற்கு ஏற்ப உள்ளவன். (வாரானால்) - இருளாக உள்ள தீயவர்கள் அழிக்க வருபவன், இருளையே அழிக்க வரக்கூடாதோ? அவன் வந்தால், உடனேயே இவளுக்கு விடிந்துவிடும். எப்படி? இரண்டாம் திருவந்தாதி (81) - பகல் கண்டேன் நாரணனைக் கண்டேன் - என்பது காண்க. (பாவியேன் நெஞ்சமே) - உனக்கும் அவனைப் போன்ற ஸம்பந்தம் அல்லவோ உள்ளது? “அவன் உதவும் இயல்பு கொண்டவன் அல்லன்” என்பதால் எனக்கு உதவாமல், என்னைக் கைவிடவில்லை; எனது ஸம்பந்தம் அல்லவோ அது போன்று அவன் உதவி செய்யாமல் இருக்கக் காரணமாகிறது. அவன் எனது

மார்பில் வந்து அணைத்துக் கொள்ளவில்லை என்பதை அல்லவோ, “அவன் உதவில்லை” என்று நான் கூறுகிறேன். அது உனக்கும் பொருந்தும் அல்லவோ?

வ்யாக்யானம் - (நீயும் பாங்கல்லையே) ஓராகாரத்தாலே ஸாஜாத்யமுண்டானால் வேறோராகாரத்தாலே வ்யாவ்ருத்தி உண்டானால் ஆகாதோ? ஸ்வதந்த்ரனாம் பரதந்த்ரனான அவனோபாதியாகவேணுமோ பாரதந்த்ர்யமே ஸ்வரூபமான நீயும். அவனுக்கு ப்ரணயித்வம் தவிர்ந்ததென்றால் ஸ்வாதந்த்ர்யமே ஜீவிக்கும், உனக்கு அங்ஙனொன்றில்லையே. இருவர் பவ்யராயிருந்தால், அவர்களிலே ஒருவன் அபவ்யனாங்காட்டில் மற்றையவனும் அபவ்யனாகவேணுமோ. “என் கண்ணனும் வாரானால்”, “என்னெஞ்சமே” என்று ஒக்கச்சொல்லலாயிருக்கிறதிறே.

விளக்கம் - (நீயும் பாங்கல்லையே) - ஏதோ ஒரு காரணத்தால் ஒற்றுமை ஏற்பட்டாலும், மற்றொரு காரணத்தால் வேற்றுமை ஏற்படலாம் அல்லவோ? அவன் சுதந்திரமாக உள்ளபோதிலும் மற்றவர்கள் வசப்பட்டு நிற்பவனாகிய அவனைப் போன்றே, மற்றவர்கள் வசப்படும் இயல்பு கொண்ட நீயும் ஆகவேண்டுமா? அவன் மற்றவர்களுக்குக் காதலனாக உள்ள தன்மையை விடுத்தான் என்றாலும், அவன் சுதந்திரமானவன் என்பதால் பிழைப்பான்; ஆனால் உனக்கு அது போன்ற ஏதும் இல்லை. இரண்டு நபர்கள் பணிவுள்ளவர்கள் என்று உள்ளபோது, அவர்களின் ஒருவன் பணிவில்லாதவன் என்று மாறும்போது, மற்றொருவனும் பணிவில்லாதவனாக மாறவேண்டுமோ? “என் கண்ணனும் வாரானால்” மற்றும் “என் நெஞ்சமே” ஆகிய இரண்டும் ஒன்றாக உரைக்கலாம்படி உள்ளது அல்லவோ?

ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்
 ஸ்வாமி நம்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்
 ஸ்வாமி வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்
 ...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்வாமி ஆளவந்தார் அருளிச் செய்த

ஸ்தோத்ர ரத்னம்

இதற்கு ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை

அருளிச் செய்த வ்யாக்யானம்

(பகுதி – 76)

வ்யாக்யானம் - (உதீர்ண ஸம்ஸார தவ் ஆசுசுஷுணிம்) கிளர்ந்து எரிகிற காட்டுத்தீயை. ஸம்ஸாரத்தைக் காட்டுத்தீயாகச் சொல்லுகிறது, தாஹ்யமான காட்டில் அக்னியை அவிக்கவொண்ணாதாப்போலே அவித்யாதிகளுக்கு இலக்காமித்தனையொழியப் பரிஹரிக்கவொண்ணாது என்கைக்காக. ஆத்மா அதாஹ்யமென்கிறது, லௌகிகாக்னியிலிறே. ஸம்ஸாரியை “அஸந்நேவ” என்கிறபடியே தக்த படம் போலே ஆக்குமிறே.

விளக்கம் - (உதீர்ண ஸம்ஸார தவ் ஆசுசுஷுணிம்) - கிளர்ந்து எழுந்தபடி உள்ள காட்டுத்தீயை. அதாவது ஸம்ஸாரத்தைக் காட்டுத்தீயாக உரைக்கிறார். மிகுந்த வெப்பத்துடன் உள்ள காட்டில் எரிகின்ற அக்னியை அணைத்து முடிக்க இயலாது; இதனைப் போன்றே ஸம்ஸாரத்தில் உள்ளபோது, அவித்யை போன்றவற்றுக்கு இலக்காக இருத்தல் என்பது அல்லாமல், விலக்க இயலாது என்பதை உரைக்கிறார். ஆனால் ஆத்மாவை அணைக்க இயலாத வெப்பமாகக் கூறுவது ஏன்? ஸம்ஸார வாழ்க்கை என்பதான அக்னியில் உள்ளதால் ஆகும். ஸம்ஸாரத்தில் உள்ள ஆத்மாவை, தைத். (2-6) - அஸந்நேவ – இல்லாதவன் ஆகிறான் - என்பதற்கு ஏற்ப, எரிந்த துணி போன்று ஸம்ஸாரம் மாற்றிவிடும் அல்லவோ?

ஸ்வாமி ஆளவந்தார் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்